

Voi duce eu iubito de-acum, destulă toamnă

Nicu Hăloiu

Voi duce eu iubito de-acum, destulă toamnă

Să nu lași toamna iubito să-ți cuprindă
primăvara din sufletu-ți frumos,
chiar de vezi pe-a vântului oglindă
frunzele dansând ușor și maiestuos!

Că de admiri acum frunzele cum zboară,
ele-s purtate-n zbor pe-o aripă de vânt
dar vor sfârși iubito, căzute la pământ,
că-n dansul lor iubito, ele se duc să moară!

Nu lăsa iubito, să te cuprindă toamna,
cu-a ei culoare brună, cărămiziu aprins,
toamna e frumoasă cât își păstrează haina,
dar va veni și ziua când totul va fi nins!

Atâția ani iubito, a fost în mine iarnă
eu știu cum este iarna, la câte ne condamnă,
voi duce eu iubito de-acum, destulă toamnă,
să nu apuce iarna, cu frigu-i să ne cearnă!

Să nu lași toamna iubito să-ți cuprindă
primăvara din sufletu-ți frumos,
chiar de vezi pe-a vântului oglindă
frunzele dansând ușor și maiestuos!